

עמ"ת 14727/05/21 - פלוני נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

עמ"ת 14727-05-21 פלוני(עוצר) נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 310723/2021

בפני כבוד השופט אריאל חזק
פלוני (עוצר)
נגד
מדינת ישראל
עוררים
משיבים

החלטה

מדובר בשתי בקשות שהגיש שב"ס לאחר מתן צו אשפוז כנגד העורר.

בקשה הראשונה ביקש שב"ס להורות כי אשפוזו של העורר (העורר) בבית חולים פסיכיאטרי "עשה ללא שמירה מטעמו. בקשה השנייה ביקש שב"ס לחולופין כי תינתן הוראה שאשפוזו של העורר "עשה מב".

כנגד העורר הוגש כתוב אישום המיחס לו עבירות איומים, תקיפה סתם, היזק לרכוש בمزיד, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו והחזקת סיכון, בין היתר שבויים 30.3.21 أيام על מטלון כשאמר לו "אני ירוג אותך" ובהמשך זرك לעברו אבן. לאחר מכן נטל העורר סיכון מדיירתו, ובעוודו אוחז בסיכון רצ אחורי המטלון שברח אל דירתו ונעל הדלת. העורר שבר בהמשך 12 עציצים, והפיל ארון במחסן שהכיל כלי זכוכית וחרסינה.

ביום 31.3.21 שוחרר העורר לחופפת מעצר בפיקוח ערבים, ובהמשך, לאחר שהערבים ביקשו להשתחרר מערבותם ולא נמצאו ערבים חולופיים הורה בית משפט קמא על מעצרו של העורר עד תום ההליכים.

בדיון מיום 31.5.21 בערר שהוגש בפניי ע"י ב"כ העורר, הוריתע על הגשת חוות פסיכיאטרית בעניינו של העורר, ובחוות דעתו של הפסיכיאטר המחווזי מיום 24.5.21 צינה עורכת חוות הדעת כי בעת האירוע נשוא כתב האישום לא היה העורר אחראי למשעיו, ובנוסף לכך כיום הוא אינו כשיר לעמוד דין.

בדיון שנערך בפניי ביום 31.5.21 ביקש ב"כ המדינה כי בית המשפט יורה על אשפוז העורר, ובנוסף לכך ביקש שההמשך הדיוון בעניינו של העורר יוחזר לבית משפט קמא בתיק העיקרי, ובמהלך פרק הזמן שעד לדיון בבית משפט קמא תבחן המדינה האם לקבל את האמור בחוות הדעת. ב"כ העורר מצידיו ציין כי מאחר ורצון העורר הוא שלא להיות מאושפז, הוא לא יוכל להביע עמדה בבקשת המדינה בכל הנוגע לאשפוזו של העורר. לאחר שמייעת הצדדים הוריתע על אשפוזו של העורר בבית חולים פסיכיאטרי, בהתאם לאמור בסעיף 16(ב) לחוק הטיפול בחולי נפש. כן הוריתע כי התיק יועבר לבית משפט קמא להמשך טיפול.

עמוד 1

יוער כי לאור בבקשת המדינה ולאור עדמת ההגנה, לא דנתי בביטול צו המעצר שהוצאה בבית משפט קמא, וצו המעצר נותר על כנו.

לאחר מתן החלטתי זו הוגש לבית המשפט באותו יום שתי בקשות מאת שב"ס, (כלאי רחל אלמquist, קצין כליאה ב/ס שקמה) בשתי הבקשות ציין שב"ס כי עולה קושי לבצע את האשפוז בבית החולים תוך שמירה צמודה של שב"ס, בין היתר מאוחר ועל פי נהלי בית החולים לא ניתן לאזוק העצור במהלך חילקה בעת אשפוזו, ובנוסף יש צורך בבדיקות קורונה בתוקף של הסוחרים, או שנדרש שהסוחרים יהיו בעליתו ירוק. כן ציין, כי על פי נהלי שב"ס, אבטחה צמודה מוגדרת קשור עין רצוף עם העצור, תוך כבילת העצור למיטה, ועל כן כל עוד העצור נמצא במהלך חילקה סגורה לא ניתן לבצע על העצור שמירה צמודה. בנוסף ציין כי נוכחות צוות סוחרים במקום תחווה מכשול לצוות הרפואי בטיפול ובازיה העצור. לאור האמור ביקש שב"ס בבקשתו הראשונה להורות כי אשפוזו של העורר "עשה ללא שמירה צמודה של שב"ס, ובבקשתו השנייה שהוגשה זמן קצר לאחר מכן ביקש שב"ס להורות לחילופין כי קיום צו בית המשפט ואשפוזו של העצור "עשה במבחן" (מרכז בריאות הנפש) אשר נמצא בתחום מתן כליאה ביום"ר ניצן.

מיד לאחר הגשת הבקשות הורה בית משפט כי העורר יאושפז "בשלב זה" במבחן ובמקביל הורה על קiem דין בבקשתו ביום 1.6.21.

בדיון שנערך בפניי ביום 1.6.21 לאחר הגשת הבקשות, ציין ב"כ העורר כי ישכים לבקשתו הראשונה של שב"ס. לדבריו, ההליך בבית משפט קמא צפוי להסתיים בקרבוב בהפסקת הליכים, כאשר הדיון קבוע כתעט לסוף החודש וההערכה היא שהדיון יוקדם. עוד ציין כי להוtier את העורר בסיטוטים עצור במבחן יגרום לעורר עול, כאשר לדבריו מבחינת ראיות לכוארה מצבו של העורר השתנה בעקבות חוות הדעת הפסיכיאטרית, ובדבריו הפנה לבש"פ 18/90, מדינת ישראל נ' פלוני, מיום 13.2.18.

לשיטת הסוגור, החלטת בית המשפט הורתה לשלווח העורר לאשפוז, והפסיכיאטר המחויז הוא זה שצריך לקבוע את מקום האשפוז.

לשיטת ב"כ העורר, בבקשתו היה להורות על שחרור העורר ועל אשפוזו בבית חולים באשפוז.

ב"כ המשיבה מצידו ציין כי כל עוד העורר הוא בסיטוטים עצור עד תום ההליכים לא ניתן להסיר ממנו האבטחה, ולדבריו מתוך דברי נציגי שב"ס קיימת בעיתות בכך שהעורר יישאר בבית חולים פסיכיאטרי ללא אבטחה צמודה. לאור זאת, ביקש ב"כ המדינה להורות כי אשפוז העורר "עשה במבחן".

סעיף 16 לחוק טיפול בחולי נפש, התשנ"א - 1991, קובע כדלקמן:

"ציווה בית המשפט על מעצרו של אדם והוא סבור ... כי העצור חולה וכי מצבו מצריך אשפוז, רשאי בית המשפט לצוות שהמעצר יהיה בבית חולים שיקבע הפסיכיאטר המחויז או באגף פסיכיאטרי של בית סוהר ...".

על פי בבקשת המדינה ובפועל על פי דרך המלך הוחזר עניינו של העורר לבית משפט קמא על מנת שזה יידן בתיק "העיקרי" בסוגיית הפסקת הליכים כנגד העורר.

כפי שציין, הדין בבית משפט קמא בתיק העיקרי, נקבע לסוף חודש זה, ובנסיבות העניין יהיה מקום להורות כי יוקדם ישער, ככל הניתן, במהלך השבוע הקרוב או מיד לאחריו.

הבקשה דן עוסקת אפוא ב"תקופת בגין" של שבועיים עד למתן ההחלטה בעניין הפסקת ההליכים כנגד העורר.

בנסיבות אלה, ומבלילו להיכנס לעובי הקורה בסוגיות העובדיות העולות מתווך בנסיבות שב"ס, אך תוך הבאה בחשבון של העובדיות אלה, מצאתי לנכון לקבוע כי לאור המפורט, לאחר ומדובר בתקופת גישור קצרה, מאחר והמדינה טרם הודיעה סופית כי תסכים לקבל חוות הדעת, מאחר ושב"ס הודיע בפועל כי יסכים לאשפוזו של העורר במבחן ומאחר והעורר כבר מצוי במבחן ומקבל הטיפול הנחוץ במקום לא יהיה מקום בשלב זה להורות על העברתו של העורר מבן לבית חולים פסיכיאטרי אחר.

החלטה זו תועבר בהקדם האפשרי לעיון השופט הדן בתיק הת.פ. (60334-03-21) בבית משפט קמא, וזה יקבע בהתאם לשיקול דעתו דין בעניינו של העורר ככל הניתן בשבוע הבא או ביוםים הקרובים שלאחריו.

ההחלטה ניתנה היום, 3 ביוני 2021, בהעדר הצדדים ותשלח ע"י המזכירות לצדים.

אריאל חזק, שופט